

Arrest

nr. 128 573 van 2 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 30 april 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat H. BOURRY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Eritrese nationaliteit te bezitten, orthodox te zijn en te behoren tot de etnische groep Tigrinya. Naar uw zeggen bent u minderjarig en werd u geboren op X in X, waar u opgroeide met uw familie en waar u vanaf 6-jarige leeftijd begon school te lopen.

Op een u onbekende datum in het jaar 1997 of 1998 van de Ethiopische kalender (2004 of 2005 volgens de Gregoriaanse kalender, nvdr.) werd uw ongeveer vijf jaar oudere broer (S.) om een voor u onbekende reden meegenomen door Eritrese soldaten. Twee weken na de arrestatie van uw broer kreeg u thuis nogmaals soldaten over de vloer. Ditmaal vroegen ze uw vader naar uw broers verblijfplaats en wanneer uw vader stelde niet te weten waar zijn zoon was, werd ook hij door

de soldaten meegenomen. Uw moeder was bang dat u hetzelfde lot zou ondergaan en besloot nog in hetzelfde jaar met u te vertrekken naar Addis Abeba, Ethiopië.

In Addis Abeba nam u met uw moeder uw intrek bij de Ethiopische (L.). Uw moeder ging in haar woning aan de slag als schoonmaakster. Aangezien uw moeder als Eritrese echter geen werkvergunning in Ethiopië kon bekomen, vertrok ze in het jaar 1999 van de Ethiopische kalender (2006 volgens de Gregoriaanse kalender, nvdr.) naar Saudi-Arabië in de hoop er werk te vinden. U bleef in Addis Abeba inwonen bij (L.). U was immers nog een kind en uw moeder verkoos dat u studeerde. Niettegenstaande u niet officieel was geregistreerd bij de Ethiopische autoriteiten had u zich bij uw aankomst in Ethiopië immers kunnen inschrijven aan de Poly Gargi school in Addis Abeba nadat u slaagde voor een ingangsexamen en aangezien (L.) zich voor u verantwoordelijk stelde.

Aanvankelijk belde uw moeder u op gezette tijden op vanuit Saudi-Arabië en stuurde ze geld naar (L.). Wanneer ze hier echter om een voor u onbekende reden na twee jaar mee stopte (in de loop van 2008 volgens de Gregoriaanse kalender, nvdr.), zette (L.) u op straat. Aanvankelijk kon u naar school blijven gaan door in het weekend bij te klussen als schoonmaker in het vrouwenkapsalon van (T.). Na drie jaar werd uw leven echter op tal van vlakken moeilijk en kreeg u het zwaar te verduren op school omdat u Eritreër was. U besloot uw opleiding te staken en hielp zoveel mogelijk in (T.)'s kapsalon. U werd er zich echter almaar meer van bewust dat ook u op 18-jarige leeftijd een Ethiopische identiteitskaart zou moeten hebben om op een legale manier te kunnen werken, maar u had er geen idee van hoe u als Eritreër in Ethiopië aan de illegaliteit kon ontsnappen. U kende immers geen enkele landgenoot bij wie u zich kon informeren welke procedure u hiertoe kon volgen.

Vijf maanden voor uw vertrek uit Ethiopië (in mei – juni 2013 volgens de Gregoriaanse kalender, nvdr.) ontmoette u (M.T.) en (S.B.). Zij bleken eveneens uit Eritrea afkomstig te zijn en besloten uw reis te betalen. Samen met hen vertrok u in de loop van hidar 2006 (10 november – 9 december 2013 volgens de Gregoriaanse kalender, nvdr.) via Gondut en Metemb naar Soedan, waar u drie dagen verbleef. Vervolgens reisde u door naar Libië en na 15 dagen stak u de Middellandse Zee over naar Italië. U bracht er drie dagen door en trok nadien samen verder naar België. Nadat u was aangekomen in het Noordstation verloor u (M.T.) en (S.B.) evenwel uit het oog en besloot u op 13 januari 2014 asiel aan te vragen bij Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een doopcertificaat neer, uitgereikt op 6 november 1997 door de bestuurder van de Abune Gebr Menfes Kudus kerk.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u in geval van terugkeer naar Eritrea hetzelfde lot dreigt te ondergaan als uw broer en uw vader en stelde dat u eveneens zal worden opgepakt door Eritrese soldaten om vervolgens spoorloos te verdwijnen (CGVS p. 16). Daarnaast achtte u ook een terugkeer naar Ethiopië uitgesloten, aangezien u als Eritreër niet over een identiteitskaart kan beschikken waardoor u in Ethiopië niet als burger zal worden beschouwd en niet zal kunnen werken (CGVS p. 12; 17).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet als minderjarige kan worden beschouwd.

U verklaarde bij de registratie van uw asielaanvraag op Dienst Vreemdelingenzaken dat u werd geboren op 27 september 1997, hetgeen zou betekenen dat u thans 17 jaar oud bent en dus minderjarig (Verklaring DVZ dd. 07/02/2014, p. 4). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 29 januari 2014 dat op basis van een medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 16 januari 2014 een **leeftijd heeft ouder dan 18 jaar, waarbij een leeftijd van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is**. Niettegenstaande dit resultaat hield u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal vast aan het initieel door u opgegeven geboortejaar (CGVS p. 3).

Ter staving dat 1997 wel degelijk uw geboortejaar was, legde u een doopcertificaat op uw naam voor. Dit document wordt naar uw zeggen verplicht in Eritrea uitgereikt, 'omdat het het enige document is dat bewijst waar je werd geboren en wanneer je werd geboren' (CGVS p. 10). Of er ook een verplicht geboortecertificaat bestond wist u niet (CGVS p. 10). Deze verklaringen strekken echter reeds tot de verbazing, aangezien in objectieve informatie van het Commissariaat-generaal aangaande identiteitsdocumenten met geen woord gerept wordt over doopcertificaten, maar wel wordt gesteld dat 'within 90 days after birth, the Eritrean government wants every child born in Eritrea to be registered and receive a birth certificate, regardless of nationality' (LandInfo, 'Eritrea: Administrative structure and documents', 29/04/2013, p. 11). Daarenboven legde u wel zeer weinig geloofwaardige verklaringen af over hoe u dit doopcertificaat zou hebben ontvangen. Zo zou u moeder dit certificaat niet hebben meegenomen naar Ethiopië, maar zou het document zijn achtergebleven bij uw tante Letekidan in Mai Alba (CGVS p. 10; 8). U stelde niet te weten waarom uw moeder uw doopcertificaat niet

meenam, maar u gokte dat ze het mogelijks vergat vermits ze bang was en het land dringend moest verlaten (CGVS p. 10). Gelet op uw bewering dat u echter over geen andere identiteitsdocumenten beschikte, valt het wel zeer moeilijk te geloven dat ze dit enige document ter uwer identificatie eenvoudigweg zou zijn vergeten (CGVS p. 9). Verder bleek uit uw verklaringen dat u noch uw moeder contact onderhielden met uw tantes in Eritrea (CGVS p. 3; 8). Pas op het moment dat u reeds in België verbleef, zou u uw tante (Le.) in Asmara hebben gecontacteerd en zij zou uw doopcertificaat hebben opgehaald in Mai Alba om het vervolgens naar u te versturen (CGVS p. 3; 8). Gevraagd hoe u precies (Le.)s contactgegevens wist te bemachtigen, beweerde u ze te hebben verkregen van (L.) en zij zou op haar beurt haar adres en telefoonnummer hebben verkregen van uw moeder (CGVS p. 3). Niet alleen is deze door u geschetste gang van zaken wel zeer onwaarschijnlijk, bovendien klemmt het met uw bewering dat u geen contact meer had met (L.) nadat u door haar op straat werd gezet (CGVS p. 7). **Gelet op bovenstaande vaststellingen evenals het ruime leeftijdsverschil tussen uw verklaringen en de testen die door de dienst Voogdij werden uitgevoerd, blijft de leeftijdsbepaling van 29 januari 2014 behouden en wordt u bijgevolg als meerderjarig beschouwd.**

Verder dient te worden vastgesteld dat u uitermate onwetend bleek over Eritrea in het algemeen en uw geboortestreek in het bijzonder, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds fundamenteel op de helling plaatst.

In eerste instantie situeerde u uw geboortedorp in de juiste zone en subzone van Eritrea (CGVS p. 12-13). Wanneer echter werd gepeild naar de subzones die grenzen aan Adi Quala, moest u het correcte antwoord schuldig blijven. U noemde vier namen en drie hiervan werden teruggevonden als dorpen in de subzone Adi Quala (CGVS p. 13). Nogmaals gevraagd of Mai Alba deel uitmaakt van de subzone Adi Quala, stelde u dat uw dorp in de buurt van Adi Quala is gelegen (CGVS p. 13). In het licht van dit ietwat bevreemdende antwoord werd gepeild naar de betekenis van het begrip subzone (nues zoba in Tigrinya), waarop u slechts een letterlijke vertaling gaf en vervolgde: 'De hogere verdeling is Mendefera en de onderverdeling is Adi Quala' (CGVS p. 13). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat zowel Mendefera als Adi Quala twee aparte subzones zijn van de zone Debub ('Landmine Impact Survey – Eritrea'). Nog uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Mai Alba deel uitmaakt van de lokale administratie van Adi Abraham (Awate, 'South- Most of Seraye and Akele-Guzai'). U beweerde echter in eerste instantie dat het tot de lokale administratie Adi Quala behoorde om vervolgens te stellen dat u niet wist van welke meer lokale administratie uw dorp deel uitmaakte (CGVS p. 13). Verder gaf u spontaan aan dat uw dorp gelegen was op de weg naar Mendefera en hoewel u samen met uw moeder van Mai Alba naar Ethiopië ging, bleek u er echter geen idee van te hebben dat de door u vernoemde weg naar Ethiopië leidde als u hem volgde in de andere richting (CGVS p. 6; 13). Gevraagd naar steden in de nabijheid van Mai Alba, kon u zich enkel nog voor de geest halen dat uw moeder naar de markt ging in Adi Quala (CGVS p. 14). Mendefera kende u dan weer van naam, maar u had er verder geen enkele concrete herinnering aan (CGVS p. 14). Niettegenstaande Areza net zoals Mai Alba en Adi Quala een hoofdplaats was van een gelijknamige subzone in Debub, bleek u geen idee te hebben waar in Eritrea deze stad gelegen was ('Landmine Impact Survey – Eritrea'; CGVS p. 13). Ter vergoelijking voor deze reeds frappante hiaten benadrukte u herhaaldelijk dat uw geografische kennis over uw regio van herkomst louter en alleen was gebaseerd op wat uw moeder u vertelde (CGVS p. 13). Alvorens ze naar Saudi-Arabië vertrok, zou ze u naar uw zeggen hebben verteld over uw achtergrond opdat u uw identiteit niet zou vergeten (CGVS p. 13). Meer bepaald verklaarde u dat ze u over de onafhankelijkheid en over de feestdagen in Eritrea zou hebben verteld (CGVS p. 13). Eerder tijdens het gehoor bleek u evenwel niet zeker te weten of uw vader al dan niet van Mai Alba afkomstig was (CGVS p. 8). U zou er wel met uw moeder over hebben gepraat, maar beweerde zijn geboorteplaats te zijn vergeten vermits u hem enkel als kind kende (CGVS p. 8). Dat uw moeder er echter enerzijds wel degelijk belang aan zou hebben gehecht dat u zich bewust was van uw afkomst, maar dat ze er zich anderzijds voor haar vertrek niet van zou hebben vergewist dat u uw eigen familiale achtergrond terdege kende, valt zeer moeilijk te geloven. Ook is het weinig geloofwaardig dat uw moeder u eenvoudigweg de naam van vier buurdorpen zou vertellen zonder dit verder op enigerlei manier te concretiseren. Dit indachtig werd expliciet gevraagd of er een bijzondere reden was waarom uw moeder u precies over deze vier dorpen vertelde, maar u ontweek de vraag en stelde enkel te vertellen wat u zich herinnerde (CGVS p. 14). Dat er echter geen precieze aanleiding zou zijn waarom ze u over net deze dorpen zou vertellen en dat u zonder meer de naam van door haar genoemde dorpen zou onthouden, is wel zeer onaannemelijk. **In het licht van bovenstaande opmerkingen kan reeds worden gesteld dat uw kennis over uw regio van herkomst veeleer een ingestudeerde dan een doorleefde indruk nalaat.**

Uw verklaringen aangaande uw etnische origine bevestigen deze impressie en vertonen evenzeer opmerkelijke lacunes. Terwijl uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Tigrinya zich vanuit de zones Maekel en Debub verspreidde over vrijwel geheel Eritrea, beweerde u dat uw etnische groep voornamelijk in Debub woonachtig is en u liet de rest van Eritrea volledig

buiten beschouwing ('People of Eritrea'; CGVS p. 14). Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde niet te weten of Tigrinya een grote dan wel een kleine etnische groep is in Eritrea, maar dat u wel wist dat de meeste mensen in Eritrea de taal Tigrinya spreken (CGVS p. 14). Nochtans, de in Eritrea gesproken talen overlappen met de negen etnische groepen die deze talen praten. Verder slaagde u er in nog zes van de negen etnische groepen in Eritrea op te sommen, maar u kon nauwelijks enige verdere informatie verschaffen over de door u genoemde etniën (CGVS p. 14). Zo stelde u desgevraagd niets meer te weten van de door u genoemde Afar, wist u niet waar in Eritrea voornamelijk Rashaida wonen en zou u pas op weg naar België hebben vernomen dat Rashaida bekend staan als smokkelaars (CGVS p. 14). Van Tigre wist u dan weer wel dat ze de gelijknamige taal Tigre spraken en dat ze hoofdzakelijk de islam aanhangen, maar waar in Eritrea ze wonen was u een raadsel (CGVS p. 14).

Daarenboven haalt uw onwetendheid over het conflict dat zich afspeelde tussen Eritrea en Ethiopië uw afkomst uit Mai Alba geheel onderuit. Gepeild naar conflicten tussen Eritrea en de buurlanden, verklaarde u enkel te weten dat er een oorlog was geweest met Ethiopië (CGVS p. 15). Wanneer hier vervolgens dieper op in werd gegaan, bleek u evenwel geen enkel idee te hebben wanneer dit conflict zich afspeelde en wat de precieze aanleiding was (CGVS p. 15). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de subzone Adi Quala deel uitmaakte van het front tijdens Eritrees Ethiopisch grensconflict (Eritrea Ethiopia Claims Commission, 'Partial Award – Central Front. Eritrea's Claims 2, 4, 6, 7, 8 en 22', 28 april 2004, p. 13). Dat ook Mai Alba zwaar te lijden had onder dit conflict mag blijken uit rapport dat werd gepubliceerd in het kader van een zogenaamde Rapid Village Assessment door de Eritrese regering en de Verenigde Naties. Hierin wordt immers gesteld dat de gehele burgerbevolking van Mai Alba zijn toevlucht had gezocht in het Mai Sagla vluchtelingenkamp ('Government of the State of Eritrea and United Nations Rapid Village Assessment Report Adi-Quala and Mai-Aini Sub-zones: 23-24 April 2001, p. 1-2). In het licht van deze informatie mag het reeds uiterst opzienbarend heten dat u nauwelijks enige kennis blijkt te hebben over dit grensconflict. Dat u bovendien tijdens uw negenjarige verblijf in Ethiopië nooit zou hebben opgevangen dat het uitbreken van dit conflict een ingrijpende invloed had op de levens van in Ethiopië verblijvende Eritreërs en er op grote schaal deportaties plaatsvonden, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS p. 16, Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, december 2006', p. 58).

Aangezien de hierboven geformuleerde kanttekeningen betrekking hebben op uw directe leefomgeving, kan de jonge leeftijd waarop u beweerde naar Ethiopië te zijn vertrokken niet gelden als verschoning voor uw onwetendheid.

Tenslotte wordt uw vermeende Eritrese nationaliteit evenzeer ondergraven door uw verklaringen aangaande uw verblijf in Ethiopië.

U beweerde dat het vertrek van uw moeder naar Saudi-Arabië in de loop van 2006 was toe te schrijven aan het feit dat ze als Eritrese geen werkvergunning kon bekomen (CGVS p. 6). Wanneer echter de vraag werd opgeworpen of het voor mensen van Eritrese origine volstrekt onmogelijk is om in Ethiopië op een legale manier te werken, antwoordde u verrassend genoeg dat u er geen informatie over had (CGVS p. 6).

U verklaarde dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Ethiopië in 2013 was te wijten aan het feit dat u als Eritreër geen identiteitskaart kon verkrijgen en zodoende niet op een legale manier kon werken (CGVS p. 5; 6; 12). **Niettegenstaande uit uw verklaringen zodoende naar voren komt dat uw problemen in Ethiopië voortspruiten uit uw illegaal statuut, bleek u evenwel uitermate onwetend over administratieve procedures waartoe Eritreërs toegang hebben in Ethiopië om hun situatie te regulariseren.** U stelde dat u nooit officieel geregistreerd werd in een Ethiopische kebele, aangezien u Eritreër was (CGVS p. 10). Gevraagd of Eritreërs dan elders officieel dienen te worden geregistreerd, antwoordde u ontwijkend: 'Ze kunnen naar school gaan' (CGVS p. 11). Over het feit of Eritreërs zich al dan niet bij de immigratie-overheden dienden te registreren, kon u evenmin uitsluitsel geven noch had u enig idee waartoe een blauwe identiteitskaart dient (CGVS p. 11). Ook antwoordde u ontkennend op de expliciete vraag of u tijdens uw verblijf in Ethiopië ooit probeerde om uw situatie te regulariseren en om verblijfsdocumenten te bekomen (CGVS p. 11). De reden waarom u geen legaal verblijfsstatuut trachtte te verwerven in Ethiopië had er naar uw zeggen mee te maken dat u op dat moment minderjarig was en u niet wist dat u een verblijfsvergunning diende aan te vragen (CGVS p. 11). Uit de resultaten van het hierboven reeds vermelde medisch onderzoek blijkt echter dat u in 2013 tussen 19 en 21,5 jaar zou zijn geweest en u geenszins nog zo jong was als u wou doen uitschijnen. Wanneer het Commissariaat-generaal opperde dat het toch enigszins vreemd was dat u als Eritreër in Ethiopië niet wist welke procedures u kon volgen in een poging uw situatie te regulariseren, schoof u ter vergoelijking net zoals eerder tijdens het gehoor naar voren dat u aanvankelijk geen enkele Eritreër kende om te vragen welke procedure er kon worden gevolgd (CGVS p. 7; 12). Slechts vijf maanden voor uw vertrek naar België zou u twee landgenoten hebben ontmoet (CGVS p. 12-16). Dat u evenwel in de periode van 2004 of 2005 tot eind 2013 nooit in contact zou zijn gekomen met andere Eritreërs is evenwel volstrekt ongeloofwaardig, gezien de grote Eritrese diaspora die in Addis Abeba

toeft. Bovendien is het uitermate verwonderlijk dat u niet de geringste problemen ondervond om te beschrijven welke stappen Ethiopiërs dienden te ondernemen om een identiteitskaart te bekomen (CGVS p. 12). U stelde hiervan op de hoogte te zijn omdat u het leerde op school, maar frappant genoeg zou u nooit hebben geïnformeerd hoe de procedure werkt voor geëmigreerde Eritreërs (CGVS p. 12).

Al deze elementen laten toe te concluderen dat u er geenszins in slaagde uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde hieruit voortvloeiende problemen fundamenteel ondermijnd. Er kan dan ook geen verder geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Zoals hierboven reeds aangegeven noopt de door u voorlegde geboorteakte niet tot een herziening van bovenstaande argumenten en u legde verder geen overtuigende documenten neer ter bevestiging van uw nationaliteit of reisweg.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde ongeloofwaardig geachte elementen als deze van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Vooreerst verwijst verzoeker uitdrukkelijk naar het doopcertificaat dat door hem werd neergelegd en waaruit blijkt dat hij en zijn ouders afkomstig zijn van Eritrea. Hij stelt dat een doopcertificaat in Eritrea een geboorteakte vervangt. De vragen die hem door het CGVS gesteld werden, waren van die aard dat hij deze niet kon beantwoorden. Op het moment dat zijn moeder vluchtte uit Eritrea was hij nog een kind en hij heeft geen weet waarom zijn moeder bepaalde zaken niet met zich heeft meegenomen. Er wordt geen rekening gehouden met verzoekers jonge leeftijd op het moment van de feiten.

Wat betreft zijn geografische kennis van Eritrea wijst verzoeker opnieuw op het feit dat hij nog een kind was op het moment van zijn vertrek uit Eritrea en op het door hem neergelegde doopcertificaat. Op het moment van zijn vertrek uit Eritrea was hij geenszins op de hoogte van de problematiek tussen Eritrea en Ethiopië. Hij was immers amper acht jaar oud. De etnische origine kan niet in twijfel getrokken worden door het doopcertificaat en door zijn taalkennis.

Verzoeker meent dat zijn verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig zijn. Zo er sprake zou zijn van tegenstrijdigheden, kunnen deze tegenstrijdigheden pas gevonden worden na een minutieus vergelijken van beide verklaringen. Deze kleine tegenstrijdigheden zullen niet zwaarwichtig genoeg zijn om af te leiden dat zijn relaas niet aannemelijk zou zijn. In zoverre er sprake is van incoherenties, raken deze incoherenties geenszins de kern van zijn asielrelaas. Verzoeker wijst verder op zijn lage scholingsgraad en meent dat het CGVS er verkeerdelijk van uitgaat dat hij alles heeft vernomen uit eerste hand. Hij meent dat hem minstens het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend.

Met betrekking tot het subsidiaire beschermingsstatuut, stelt verzoeker dat het gebied vanwaar hij afkomstig is als zeer gevaarlijk kan beschouwd worden. Een vestigingsalternatief is volgens hem quasi onmogelijk, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie, alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker verwijst tevens naar artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) en naar het Algemeen Ambtsbericht Eritrea van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 18 april 2013 en stelt daarbij het volgende: "Personen in de leeftijdscategorie voor vervulling van de nationale dienstplicht die Eritrea illegaal hebben verlaten, kunnen bij terugkeer naar Eritrea worden beschouwd als dienstplichtontduiker. Daarbij

speelt het geen rol of zij de nationale dienstplicht reeds hebben vervuld of dat zij zijn gedemobiliseerd. [...] Eritrese asielzoekers en vluchtelingen die gedwongen worden terug te keren naar Eritrea lopen het risico naar willekeur gearresteerd en gefolterd te worden. Desondanks deporteerden verschillende landen, waaronder Jordanië, Jemen, Egypte en Sudan tientallen Eritreërs naar hun land, waaronder vrouwen en kinderen. Als gevolg van verbeterde politieke relaties tussen Sudan en Eritrea werden volgens de UNHCR in periode januari t/m september 2012 voor zover bekend 52 personen vanuit Oost Sudan gedeporteerd naar Eritrea. [...] Indien verzoeker teruggewezen zou worden naar Eritrea, zal dit tevens een zodanige psychologische ontreddeering teweegbrengen bij verzoeker. Een gedwongen terugkeer zal in dit geval overeenstemmen met een behandeling die door art. 3 E.V.R.M. verboden is."

2.1.2. Door middel van een aangetekend schrijven van 5 mei 2014 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota stukken bij betreffende de identiteit van zijn moeder, waarmee hij zijn nationaliteit wenst te bewijzen (rechtsplegingsdossier, stuk 2).

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Waar verzoeker verwijst naar het door hem neergelegde doopcertificaat (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) en meermaals aanvoert dat geen rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd, dient opgemerkt dat uit het medisch onderzoek in opdracht van de Dienst Voogdij is komen vast te staan dat verzoeker op 16 januari 2014 een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 2,5 jaar een goede schatting is (administratief dossier, stuk 11). Verzoeker kan de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling thans niet betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoeker had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd hij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij (administratief dossier, stuk 11). Verzoeker heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Het feit dat verzoeker zowel tijdens zijn gehoor op het CGVS als in onderhavig verzoekschrift blijft vasthouden aan zijn verklaring dat hij op 29 september 1997 geboren is, wijst erop dat hij doelbewust tracht de Belgische asielinstanties te misleiden, hetgeen manifest afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Betreffende het neergelegde doopcertificaat stelt verzoeker nog dat een doopcertificaat in Eritrea een geboortakte vervangt. Uit de door verweerder aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt evenwel dat de Eritrese autoriteiten willen dat ieder in Eritrea geboren kind, onafhankelijk van diens nationaliteit, binnen 90 dagen na de geboorte geregistreerd wordt en een geboortakte krijgt. Verzoeker brengt geen enkel stuk bij waaruit blijkt dat deze informatie onjuist of achterhaald is en slaagt er bijgevolg niet in de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dienaangaande te weerleggen. Voor het overige komt verzoeker immers niet verder dan te stellen: *"De vragen die het CGVS aan verzoeker stelde waren van die aard dat verzoeker deze niet kon beantwoorden. Op het moment dat zijn moeder vluchtte uit Eritrea was hij nog een kind en heeft hij geen weet waarom zijn moeder bepaalde zaken niet met zich meegenomen heeft"*. Wat betreft de identiteitsdocumenten van zijn moeder, die hij met een aangetekend schrijven van 5 mei 2014 samen met een aanvullende nota bijbrengt (rechtsplegingsdossier, stuk 2) worden deze niet in aanmerking genomen omdat ze, overeenkomstig artikel 8 PR RvV, niet voorzien zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Ten overvloede dient zich de vraag aan hoe verzoeker deze documenten heeft bekomen gezien hij, sinds haar vertrek naar Saoedi Arabië, geen contact meer zou hebben gehad met zijn moeder.

Met betrekking tot verzoekers beweerde Eritrese nationaliteit en etnische origine stelt de bestreden beslissing het volgende: *"Verder dient te worden vastgesteld dat u uitermate onwetend bleek over Eritrea in het algemeen en uw geboortestreek in het bijzonder, hetgeen de waarachtigheid van uw vermeende Eritrese nationaliteit reeds fundamenteel op de helling plaatst.*

In eerste instantie situeerde u uw geboortedorp in de juiste zone en subzone van Eritrea (CGVS p. 12-13). Wanneer echter werd gepeild naar de subzones die grenzen aan Adi Quala, moest u het correcte antwoord schuldig blijven. U noemde vier namen en drie hiervan werden teruggevonden als dorpen in de subzone Adi Quala (CGVS p. 13). Nogmaals gevraagd of Mai Alba deel uitmaakt van de subzone Adi Quala, stelde u dat uw dorp in de buurt van Adi Quala is gelegen (CGVS p. 13). In het licht van dit ietwat bevreemdende antwoord werd gepeild naar de betekenis van het begrip subzone (nues zoba in Tigrinya), waarop u slechts een letterlijke vertaling gaf en vervolgde: 'De hogere verdeling is Mendefera en de onderverdeling is Adi Quala' (CGVS p. 13). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat zowel Mendefera als Adi Quala twee aparte subzones zijn van de zone Debub ('Landmine Impact Survey – Eritrea'). Nog uit informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Mai Alba deel uitmaakt van de lokale administratie van Adi Abraham (Awate, 'South- Most of Seraye and Akele-Guzai'). U beweerde echter in eerste instantie dat het tot de lokale administratie Adi Quala behoorde om vervolgens te stellen dat u niet wist van welke meer lokale administratie uw dorp deel uitmaakte (CGVS p. 13). Verder gaf u spontaan aan dat uw dorp gelegen was op de weg naar Mendefera en hoewel u samen met uw moeder van Mai Alba naar Ethiopië ging, bleek u er echter geen idee van te hebben dat de door u vernoemde weg naar Ethiopië leidde als u hem volgde in de andere richting (CGVS p. 6; 13). Gevraagd naar steden in de nabijheid van Mai Alba, kon u zich enkel nog voor de geest halen dat uw moeder naar de markt ging in Adi Quala (CGVS p. 14). Mendefera kende u dan weer van naam, maar u had er verder geen enkele concrete herinnering aan (CGVS p. 14). Niettegenstaande Areza net zoals Mai Alba en Adi Quala een hoofdplaats was van een gelijknamige subzone in Debub, bleek u geen idee te hebben waar in Eritrea deze stad gelegen was ('Landmine Impact Survey – Eritrea'; CGVS p. 13). Ter vergoelijking voor deze reeds frappante hiaten benadrukte u herhaaldelijk dat uw geografische kennis over uw regio van herkomst louter en alleen was gebaseerd op wat uw moeder u vertelde (CGVS p. 13). Alvorens ze naar Saudi-Arabië vertrok, zou ze u naar uw zeggen hebben verteld over uw achtergrond opdat u uw identiteit niet zou vergeten (CGVS p. 13). Meer bepaald verklaarde u dat ze u over de onafhankelijkheid en over de feestdagen in Eritrea zou hebben verteld (CGVS p. 13). Eerder tijdens het gehoor bleek u evenwel niet zeker te weten of uw vader al dan niet van Mai Alba afkomstig was (CGVS p. 8). U zou er wel met uw moeder over hebben gepraat, maar beweerde zijn geboorteplaats te zijn vergeten vermits u hem enkel als kind kende (CGVS p. 8). Dat uw moeder er echter enerzijds wel degelijk belang aan zou hebben gehecht dat u zich bewust was van uw afkomst, maar dat ze er zich anderzijds voor haar vertrek niet van zou hebben vergewist dat u uw eigen familiale achtergrond terdege kende, valt zeer moeilijk te geloven. Ook is het weinig geloofwaardig dat uw moeder u eenvoudigweg de naam van vier buurdorpen zou vertellen zonder dit verder op enigerlei manier te concretiseren. Dit indachtig werd expliciet gevraagd of er een bijzondere reden was waarom uw moeder u precies over deze vier dorpen vertelde, maar u ontweek de vraag en stelde enkel te vertellen wat u zich herinnerde (CGVS p. 14). Dat er echter geen precieze aanleiding zou zijn waarom ze u over net deze dorpen zou vertellen en dat u zonder meer de naam van door haar genoemde dorpen zou onthouden, is wel zeer onaannemelijk. In het licht van bovenstaande opmerkingen kan reeds worden gesteld dat uw kennis over uw regio van herkomst veeleer een ingestudeerde dan een doorleefde indruk nalaat.

Uw verklaringen aangaande uw etnische origine bevestigen deze impressie en vertonen evenzeer opmerkelijke lacunes. Terwijl uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat Tigrinya zich vanuit de zones Maekel en Debub verspreidde over vrijwel geheel Eritrea, beweerde u dat uw etnische groep voornamelijk in Debub woonachtig is en u liet de rest van Eritrea volledig buiten beschouwing ('People of Eritrea'; CGVS p. 14). Bovendien is het merkwaardig dat u verklaarde niet te weten of Tigrinya een grote dan wel een kleine etnische groep is in Eritrea, maar dat u wel wist dat de meeste mensen in Eritrea de taal Tigrinya spreken (CGVS p. 14). Nochtans, de in Eritrea gesproken talen overlappen met de negen etnische groepen die deze talen praten. Verder slaagde u er in nog zes van de negen etnische groepen in Eritrea op te sommen, maar u kon nauwelijks enige verdere informatie verschaffen over de door u genoemde etniën (CGVS p. 14). Zo stelde u desgevraagd niets meer te weten van de door u genoemde Afar, wist u niet waar in Eritrea voornamelijk Rashaida wonen en zou u pas op weg naar België hebben vernomen dat Rashaida bekend staan als smokkelaars (CGVS p. 14). Van Tigre wist u dan weer wel dat ze de gelijknamige taal Tigre spraken en dat ze hoofdzakelijk de islam aanhangen, maar waar in Eritrea ze wonen was u een raadsel (CGVS p. 14).

Daarenboven haalt uw onwetendheid over het conflict dat zich afspeelde tussen Eritrea en Ethiopië uw afkomst uit Mai Alba geheel onderuit. Gepeild naar conflicten tussen Eritrea en de buurlanden, verklaarde u enkel te weten dat er een oorlog was geweest met Ethiopië (CGVS p. 15). Wanneer hier vervolgens dieper op in werd gegaan, bleek u evenwel geen enkel idee te hebben wanneer dit conflict zich afspeelde en wat de precieze aanleiding was (CGVS p. 15). Uit objectieve informatie van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de subzone Adi Quala deel uitmaakte van het front tijdens Eritrees Ethiopisch grensconflict (Eritrea Ethiopia Claims Commission, 'Partial Award – Central Front. Eritrea's Claims 2, 4, 6, 7, 8 en 22', 28 april 2004, p. 13). Dat ook Mai Alba zwaar te lijden had onder dit conflict mag blijken uit rapport dat werd gepubliceerd in het kader van een zogenaamde Rapid Village Assessment door de Eritrese regering en de Verenigde Naties. Hierin wordt immers gesteld dat de gehele burgerbevolking van Mai Alba zijn toevlucht had gezocht in het Mai Sagla vluchtelingenkamp ('Government of the State of Eritrea and United Nations Rapid Village Assessment Report Adi-Quala and Mai-Aini Sub-zones: 23-24 April 2001, p. 1-2). In het licht van deze informatie mag het reeds uiterst opzienbarend heten dat u nauwelijks enige kennis blijkt te hebben over dit grensconflict. Dat u bovendien tijdens uw negenjarige verblijf in Ethiopië nooit zou hebben opgevangen dat het uitbreken van dit conflict een ingrijpende invloed had op de levens van in Ethiopië verblijvende Eritreërs en er op grote schaal deportaties plaatsvonden, doet evenzeer de wenkbrauwen fronsen (CGVS p. 16, Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, december 2006', p. 58).

Aangezien de hierboven geformuleerde kanttekeningen betrekking hebben op uw directe leefomgeving, kan de jonge leeftijd waarop u beweerde naar Ethiopië te zijn vertrokken niet gelden als verschuiving voor uw onwetendheid.

Tenslotte wordt uw vermeende Eritrese nationaliteit evenzeer ondergraven door uw verklaringen aangaande uw verblijf in Ethiopië.

U beweerde dat het vertrek van uw moeder naar Saudi-Arabië in de loop van 2006 was toe te schrijven aan het feit dat ze als Eritrese geen werkvergunning kon bekomen (CGVS p. 6). Wanneer echter de vraag werd opgeworpen of het voor mensen van Eritrese origine volstrekt onmogelijk is om in Ethiopië op een legale manier te werken, antwoordde u verrassend genoeg dat u er geen informatie over had (CGVS p. 6).

U verklaarde dat de directe aanleiding voor uw vertrek uit Ethiopië in 2013 was te wijten aan het feit dat u als Eritreër geen identiteitskaart kon verkrijgen en zodoende niet op een legale manier kon werken (CGVS p. 5; 6; 12). Niettegenstaande uit uw verklaringen zodoende naar voren komt dat uw problemen in Ethiopië voortspruiten uit uw illegaal statuut, bleek u evenwel uitermate onwetend over administratieve procedures waartoe Eritreërs toegang hebben in Ethiopië om hun situatie te regulariseren. U stelde dat u nooit officieel geregistreerd werd in een Ethiopische kebele, aangezien u Eritreër was (CGVS p. 10). Gevraagd of Eritreërs dan elders officieel dienen te worden geregistreerd, antwoordde u ontwijkend: 'Ze kunnen naar school gaan' (CGVS p. 11). Over het feit of Eritreërs zich al dan niet bij de immigratie-overheden dienden te registreren, kon u evenmin uitsluitsel geven noch had u enig idee waartoe een blauwe identiteitskaart dient (CGVS p. 11). Ook antwoordde u ontkennend op de expliciete vraag of u tijdens uw verblijf in Ethiopië ooit probeerde om uw situatie te regulariseren en om verblijfsdocumenten te bekomen (CGVS p. 11). De reden waarom u geen legaal verblijfsstatuut trachtte te verwerven in Ethiopië had er naar uw zeggen mee te maken dat u op dat moment minderjarig was en u niet wist dat u een verblijfsvergunning diende aan te vragen (CGVS p. 11). Uit de resultaten van het hierboven reeds vermeldde medisch onderzoek blijkt echter dat u in 2013 tussen 19 en 21,5 jaar zou zijn geweest en u geenszins nog zo jong was als u wou doen uitschijnen. Wanneer het Commissariaat-generaal opperde dat het toch enigszins vreemd was dat u als Eritreër in Ethiopië niet wist welke procedures u kon volgen in een poging uw situatie te regulariseren, schoof u ter vergoelijking net zoals eerder tijdens het gehoor naar voren dat u aanvankelijk geen enkele Eritreër kende om te vragen

welke procedure er kon worden gevolgd (CGVS p. 7; 12). Slechts vijf maanden voor uw vertrek naar België zou u twee landgenoten hebben ontmoet (CGVS p. 12-16). Dat u evenwel in de periode van 2004 of 2005 tot eind 2013 nooit in contact zou zijn gekomen met andere Eritreërs is evenwel volstrekt ongeloofwaardig, gezien de grote Eritrese diaspora die in Addis Abeba toeft. Bovendien is het uitermate verwonderlijk dat u niet de geringste problemen ondervond om te beschrijven welke stappen Ethiopiërs dienden te ondernemen om een identiteitskaart te bekomen (CGVS p. 12). U stelde hiervan op de hoogte te zijn omdat u het leerde op school, maar frappant genoeg zou u nooit hebben geïnformeerd hoe de procedure werkt voor geëmigreerde Eritreërs (CGVS p. 12).

Al deze elementen laten toe te concluderen dat u er geenszins in slaagde uw Eritrese nationaliteit aannemelijk te maken. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van de door u beweerde hieruit voortvloeiende problemen fundamenteel ondermijnd. Er kan dan ook geen verder geloof worden gehecht aan de door u ingeroepen asielmotieven."

In onderhavig verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij nog een kind was op het moment van zijn vertrek uit Eritrea, verwijst hij naar zijn doopcertificaat en zijn taalkennis, meent hij dat zijn verklaringen coherent, consistent en geloofwaardig zijn, verwijst hij naar zijn lage scholingsgraad en stelt hij dat, zo er sprake is van tegenstrijdigheden en incoherenties, deze niet van aard zijn om geen geloof te hechten aan zijn relaas. Mede gelet op het hoger gestelde inzake zijn leeftijd en het doopcertificaat, dient vastgesteld dat verzoeker niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen echter de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker verwijst naar het Algemeen Ambtsbericht Eritrea van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van 18 april 2013, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd. Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker stelt dat het gebied vanwaar hij afkomstig is als zeer gevaarlijk kan beschouwd worden, dient opgemerkt dat *sub* 2.3.1. reeds is komen vast te staan dat verzoeker zijn Eritrese nationaliteit niet aannemelijk weet te maken. Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS